



K73 verhuist naar Inloop

Het bestaat al zeker zes jaar, misschien zelfs wat langer: het digitale trapveld van de Kolpingbuurt aan de Kolpingstraat 73 in een pand dat door Woningcorporatie Talis ter beschikking is gesteld. Nog op 6 december vertelde wethouder Tas aan zijn gehoor van werkgevers van mensen met een ID-, WIW- of participatiebaan in De Lindenberg dat hij kort daarvoor in de Kolping een moeder gesproken had. Zij vertelde hem dat haar dochter elke dag na schooltijd naar K73 ging om huiswerk te maken. Zij was bang dat het centrum gesloten zou worden nu de gemeente op termijn verreweg de meesten van de gesubsidieerde banen ging schrappen.

Nu kan gemeld worden dat K73 gaat verhuizen. Het zal verplaatst worden van de Talis-woning aan nummer 73 naar Buurthuis De Inloop aan nummer 1A. Op korte termijn, zo schrijft de gemeente.

Dat is dan ook echt te hopen want het tijdelijke participatie-contract van de huidige medewerker loopt per 1 februari af en zal niet worden verlengd. Hij zal een andere baan moeten zoeken.

De gemeente schrijft ook dat er hiermee een meer structurele oplossing voor het digitale trapveld gevonden is. En dat klopt. Nadat de meeste van



Binnen bij digitaal trapveld K73 aan de Kolpingstraat. Door besluiten van de gemeente verhuist dit computercentrum naar Buurtcentrum De Inloop, vooraan in de Kolpingstraat.

de andere digitale trapvelden in Nijmegen ondergebracht waren bij basisscholen erbij in de buurt, bleef een voortbestaan van K73 lange tijd in de lucht hangen, om de simpele reden dat er in de Kolping geen basisschool is. De voorziening voor kinderen maar ook volwassenen uit de Kolping die zelf thuis nog geen computer hebben of er nog onvoldoende goed mee overweg kunnen, is gered. Voor de medewerker smaken de druiven echter wel zuur.

Een bloemetje van Smit Trafo

Smit Trafo heeft eind vorige week huis aan huis bij omwonenden hyacinten bezorgd. De bollen waren bedoeld als goedmakertje voor de overlast die de buurt het afgelopen jaar heeft ondervonden van de bouwwerkzaamheden bij Smit. Het gebaar van het bedrijf werd door de ontvangers op hoge prijs gesteld.

in dit nummer

- K73 verhuist naar Inloop
- Kleur in Pater van Meursstraat
- Willemskwartier gaat in je hart zitten
- Opweg 2011
- Straatfeest in Guido Gezellestraat
- Eerst was het woest, nu nogal leeg
- Pietengym
- Je zal er maar wonen? Dat mocht je willen!
- Douchen mocht, maar zingen was verboden
- Nieuw leven in De Munt

Kleur in van Meursstraat

Eerst heette het nog Stichting Kleurrijk, een paar jaar geleden toen ze in de woningen trokken op de nrs 2, 4 en 6 in de Pater van Meursstraat in het Willemskwartier. Tegenwoordig heet het Stichting Kleur, maar de kinderen die er wonen zijn dezelfde gebleven. Het zijn kinderen met een beperking, maar net zo onopvallend als de instelling is gehuisvest, gewoon in woonhuizen, zo vanzelfsprekend is de aanwezigheid ervan in de straat. De kinderen doen mee met de activiteiten in Speeltuin 't Genestetje en spelen gewoon op straat. Wel altijd met leiding in de buurt.

Bewoners was het daarbij opgevallen dat de kinderen zo weinig speelgoed hebben. Vandaar dat bij hoge uitzondering op initiatief van de bewoners vanuit het Initiatievenfonds van Opweg een aanbod aan de leiding is gedaan: € 300,- voor de aanschaf van speelgoed. Die gingen daar dankbaar op in. "Wij zijn erg blij met al het speelgoed en de computers, maar het fijnst vinden we nog dat we merken dat de buurt zo voor ons klaar staat!" zo schrijven ze. De computers komen van een andere gulle gever. Maar de gedachte is dezelfde.



Met overal sneeuw in de straten en een mooi woonkamerraam in kerstsfeer spoeden we ons opnieuw naar het einde van een jaar. Bijna is het 2011.

Opweg eindigt dit jaar met de beste wensen voor het volgende. Dat beginnen we goed met een nieuwjaarsreceptie op vrijdag 14 januari. Vanaf 19.00u is iedereen welkom in Buurthuis De Vrijbouter, Ten Katestraat 6. Prettiger feestdagen!

Belangrijke Adressen

Buurtcentrum De Inloop
Kolpingstraat 2
Telefoon 024 - 3502620
www.dekolpingbuurt.nl

Hobbywerkplaatsen De Haard
Groenestraat 170
Telefoon: (024) 8440792

Buurtcentrum De Vrijbouter
Ten Katestraat 6
Telefoon 024 - 3551376

Wijkcentrum De Klokkentoren
Slotemaker de Bruineweg 272
Telefoon 024 - 3552649
klokkentorenwijkcentrum@hotmail.com

Bewonersbelangengroep
Landbouwbuur
Gaffelstraat 39
024 3558206
jaribaas@kpnplanet.nl

Wijkpost Willemskwartier
en Goffertwijken
Willemsweg 211
Telefoon 024 - 3501743

Politiebureau Muntweg
(Team Midden-Zuid/Team Zuidrand)
Muntweg 209
Te bereiken via: 0900-8844

Wijkraad Willemskwartier
Willemsweg 211, 6531 DJ
06-14028364
wijkraadwillemskwartier@gmail.com

Buurtcomité Muntenbuurt
www.muntenbuurt.nl

Wijkpost Portaal, beheerder
Jan Gerrits, Willemsweg 87,
geopend: maandag t/m donderdag van 0.800u tot 10.00u en van 12.00u tot 14.00u. Telefoon: 0318-898989.

Websites van de buurten
willemskwartiernijmegen.nl
www.demuntenbuurt.nl
www.dekolpingbuurt.nl
www.delandbouwbuur.nl

Colofon

De OpWEG-krant is een uitgave van de bewonersorganisatie OpWEG uit het Willemskwartier, de Landbouw-, Kolping- en Muntenbuurt.

Redactie:
Nico Schonewille,
Jan Groos,
Ferry Blüm

Redactie-adres: OpWEG
Thijmstraat 157A,
6531 CR Nijmegen
opwegnijmegen@gmail.nl

Ontwerp lay-out
Janny van Kortenhof

Foto's: Nico Schonewille

Druk: BENDA drukkers

De OpWEG-krant digitaal
www.willemskwartiernijmegen.nl
www.demuntenbuurt.nl en
www.dekolpingbuurt.nl
www.delandbouwbuur.nl

Fysiotherapiepraktijk Wil Theunissen bestaat 25 jaar

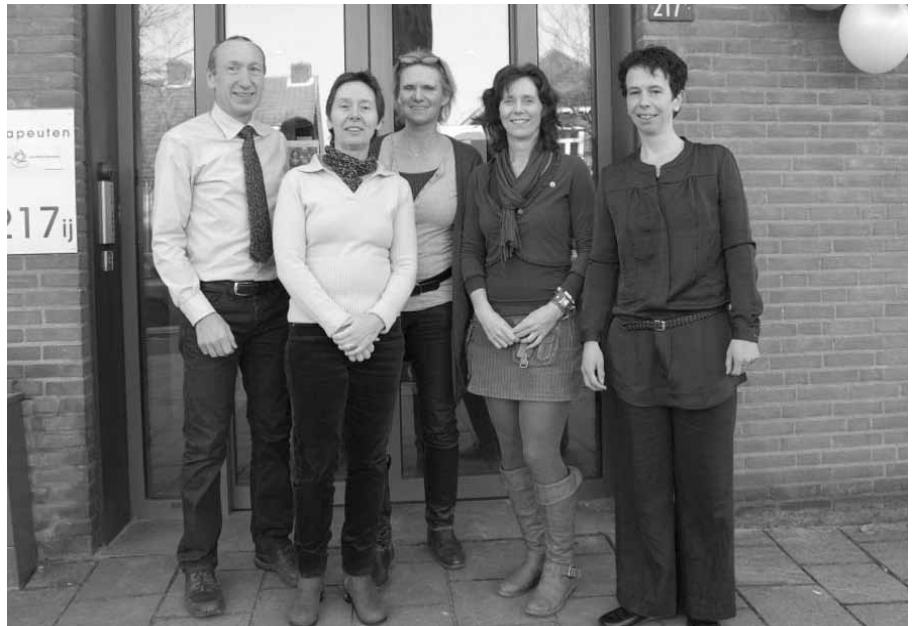
‘Willemskwartier gaat in je hart zitten’

Eerst wilde hij ‘er niks aan doen’, maar zijn collega’s overtuigden Wil Theunissen ervan dat je een kwart eeuw fysiotherapie in en voor het Willemskwartier niet zomaar ongemerkt voorbij kon laten gaan. En dus werd er een tijdje geleden ‘open huis’ gehouden in de praktijk aan de Groenestraat, pal naast de kerk en recht tegenover de Willemsweg. Achteraf is Wil Theunissen blij dat hij naar de collega’s heeft geluisterd. Want niet alleen veel klanten uit het Willemskwartier kwamen hem feliciteren; ook heel veel (ex-)patiënten die allang niet meer in de buurt wonen kwamen hem opzoeken. En dat tekent de verhouding die Wil Theunissen al 25 jaar met het Willemskwartier heeft.

Want zo mag je het wel noemen. Wil Theunissen heeft iets met het Willemskwartier, en vooral met de mensen die er wonen en woonden. Dat kan ook wel, want op 1 augustus 1985 begon hij als fysiotherapeut in de voormalige meubelzaak van Heuer aan de Willemsweg naast de groentenzaak van Gijs de Klein, de voorganger van de welbekende Jo en Dinie Heijmans. Theunissen heeft het er een jaar of zeven volgehouden. Maar het pand was te slecht: het was gehorig en er was veel te weinig privacy in de behandelkamers.

Uiteindelijk verhuisde de praktijk naar zijn huidige plek aan de Groenestraat. En dat was ook meteen het verste dat Wil Theunissen van het Willemskwartier verwijderd wilde zitten. ‘Driekwart van mijn klanten komt uit de buurt’, zegt hij. ‘Voor veel mensen, vooral aan de Zuidkant van het Willemskwartier zit ik nu zelfs dichterbij in de buurt dan eerst’. Hele families uit de buurt heeft hij als patiënt (zoals dat toen nog genoemd mocht worden) gehad. Sommigen zijn al jaren de buurt uit, maar blijven naar de Groenestraat komen. ‘Dat hoor je veel van mensen die weggingen of moesten: ik zou zo graag terug willen’.

Wil Theunissen komt van origine uit Zuid-Limburg. Hij ging in Nijmegen studeren en bleef er, zoals zovelen, han-



Het team van Fysiotherapie Theunissen aan de Groenestraat.

gen. Na zijn studie kwam hij als fysiotherapeut in dienst bij Paul Holzhuizen van de Groebeekseweg, die net bezig was een filiaal te openen aan de Willemsweg. Daar kwam Wil Theunissen terecht, hij nam de zaak over, en is nooit meer uit het Willemskwartier weggegaan. Met enige weemoed praat hij over de jaren tachtig en de toen nog uitgebreide gezondheidszorg in het Willemskwartier. ‘Je had Riet Haakman-Borgers als huisarts, Piet Wigman van de Willemsweg, Nico Vlaar en René Olearnik die er een punt van maakte om zijn praktijk zoveel mogelijk uit Willemskwartierders op te bouwen.

Er waren veel informele contacten tussen huisartsen, maatschappelijk werk, fysiotherapie en andere hulpverleners in de buurt. Tegenwoordig zou je dat een netwerk noemen, maar het was heel informeel, een soort gezondheidscentrum, maar dan over de hele buurt verspreid. Tegenwoordig zijn al die contacten geformaliseerd. ‘Dat is van de ene kant wel goed’, zegt Wil Theunissen. ‘De privacy is beter gewaarborgd, databescherming en zo. En het kon ook niet langer op die informele manier. Van de andere kant: er was in die tijd echt sprake van ‘delen van de zorg’, en dat is nu minder’.

Tegenwoordig heeft Wil Theunissen ook de nodige klanten uit de Hazenkamp, en dat vindt hij prima, ‘al zit het Willemskwartier toch in mijn hart’. Hij kan dus een vergelijking maken van de soorten kwalen en ongemakken in beide buurten. ‘In het Willemskwartier heb je veel meer van wat vroeger ‘welvaartsziekten’ werden genoemd. Alleen hebben ze niks (meer) met welvaart te maken, maar alles met lage inkomens. Natuurlijk weet iedereen dat je gezond moet leven, moet sporten, een goede afwisseling tussen stress en ontspanning. Maar al die dingen kosten geld. Gezond eten kan goedkoop, maar dan moet je er echt verstand van hebben anders wordt het toch duur. En veel mensen uit het Willemskwartier kunnen niet alles betalen: en gezond eten, en sporten, en ontspanning’. Heel veel veranderingen in 25 jaar tijd. Patiënten worden verondersteld mondig en kritisch te zijn, veel zelf te doen, hun lifestyle aan te passen, noem maar op. Veel mensen in het Willemskwartier en andere buurten kunnen of willen niet volledig met die ontwikkeling mee. Maar: ‘ik ken de mensen hier’, zegt Wil Theunissen vanuit een kwart eeuw ervaring, ‘en ze kennen mij. En ik heb een hoop krediet bij ze, dus als ik ze het een en ander uitleg, dan nemen ze het van me aan, vaak. Het zijn goede mensen’.

Opweg in 2011

Net als in 2010 blijft Opweg ook in 2011 actief. Bewoners van het stadsdeel Nijmegen-Midden kunnen ook volgend jaar een (kleine of wat grotere) financiële bijdrage aanvragen voor activiteiten in de eigen straat, buurt of wijk of in het buurthuis of wijkcentrum. Van straatspeeldag, kaartmarathon, biljartcompetitie, carnaval, sinterklaas of kindervakantie-activiteiten. Het benodigde geld is afkomstig van de wijken-subsidies van de gemeente.

Toekenning van de aanvragen is wel aan regels gebonden. Zo geldt er bij voorbeeld voor straatspeeldagen een maximumbedrag van € 300,-. Deze aanvragen worden beoordeeld door het Initiatievenfonds van Opweg, bestaande uit drie bestuursleden van Stichting Opweg. Afwikkeling ervan, het overmaken van het toegekende bedrag, maar ook de beoordeling van de ingediende financiële verantwoordingen, worden ook door het Initiatievenfonds uitgevoerd.

Wanneer het gaat om aanvragen hoger dan € 300,- geeft Opweg een advies aan de wijkmanager. In de regel wordt dit advies overgenomen, maar de afwikkeling van zo'n toegekende aanvraag

wordt door de gemeente gedaan. De aanvrager ontvangt bericht en het toegekende bedrag van de gemeente.

Grotere aanvragen hoeven echter niet persé bij de gemeente ingediend te worden. Dat kan ook bij Opweg. Er zijn hiervoor formulieren beschikbaar, te downloaden via www.willemskwartier-nijmegen.nl en via www.nijmegen.nl, maar een brief is ook goed. Wel graag altijd een begroting erbij indienen.

Data

Aanvragen groter dan € 300,- kunnen ook niet het hele jaar door ingediend worden. Er gelden hiervoor sluitingsdata, d.i. de data waarop het bestuur van Opweg vergadert.

De sluitingsdata voor 2011 zijn:

- 17 januari (aanvragen voor carnaval)
- 28 februari (aanvragen voor pasen)
- 11 april (Trots op de Wijk-dag activiteiten)
- 23 mei (vakantie-activiteiten)
- 4 juli (herfstvakantie-activiteiten)
- 29 augustus (halloween en sinterklaas)
- 17 oktober (kerstmis)
- 5 december (activiteiten in januari 2012)

2011

Opweg is in 2001 officieel een stichting geworden. Volgend jaar bestaan we dus 10 jaar. Maar eigenlijk is Opweg al sinds 1991 als bewonersgroep actief. Dus eigenlijk bestaan we 20 jaar. In beide gevallen is dat aanleiding voor een feestje.

Dat feestje zal in de plaats komen van de jaarlijkse nieuwjaarsreceptie.

Daarnaast gaat Opweg in 2011 verhuizen, hoogstwaarschijnlijk naar het nieuwe Voorzieningshart 't Hert, Thijmstraat 40 in het Willemskwartier. Helemaal zeker is dat echter nog niet. Misschien verhuist Opweg naar de Kolpingbuurt. Daarover volgend jaar een definitief bericht.

Waar Opweg ook naartoe gaat, een verhuizing is ook een goede aanleiding voor een feestje, dus zal het zoveeljarige bestaan gevierd worden na de verhuizing.

Straatfeest in de Guido Gezellestraat

Op zondag 19 september hebben wij de straat afgesloten op Autoloze Zondag. Vele kinderen hebben daarvan genoten en daardoor ook de ouders, die deze momenten altijd weer aangrijpen om de onderlinge contacten te versterken.

Het weekend daarna (25/26 september) hebben we ons jaarlijks straatfeest gevierd met aansluitend op zondag nog een vrij spelen dag. Ook op deze dagen zijn de meeste straatbewoners aanwezig geweest en hebben aan een of meer van de activiteiten meegedaan. Op zaterdag is een spelletjescircuit georganiseerd met vele kleine prijsjes, zowel voor de kinderen in de vorm van snoep, als voor volwassenen in de vorm van kleine eetwarenprijsjes. Daarna vond het gezamenlijke diner plaats in de vorm van een buffet, gevolgd door een twee uur durende zangactiviteit en de disco als afsluiting. Kortom weer een geslaagde dag. Op zondag is er door bewoners



gezamenlijk ontbeten en later zijn de kinderen voor de zoveelste keer geschminkt. Het springkussen blijft ook altijd een goede attractie. .

Plus op de USB-stick nog twee foto's: eentje bij de Pietengym, en eentje bij Straatfeest Guido Gezellestraat.

Eerst was het woest, nu nogal leeg

Een oude foto van de kerk aan de Groenestraat, karakteristiek voor het Willemskwartier. Er staat nog een gaslantaarn op. Momenteel wordt dit deel van de Willemsweg opnieuw onderhanden genomen. Toen waren de oude tuinmuurtjes er nog.



Iedereen kent de H. Antonius en St. Anna – kerk beter als de Groenestraatkerk. Het neogotische kerkgebouw van architect Margry waarvan de bouw in 1909 begon, bestaat 100 jaar.

Bij die gelegenheid is een boekje verschenen met een geschiedenis van de kerk, maar niet zozeer van het gebouw, niet over de pastoors, kapelaans en pastores die er achtereenvolgens actief zijn geweest in de bijbehorende parochie, maar over die parochianen zelf.

‘Woest en ledig’ heet het eerste hoofdstuk, want voor de bouw van de kerk was er in de verre omgeving tot in Hatert nauwelijks enige bebouwing te zien. Het was gebied van buiten de stadsmuren. Het was de vooruitziende blik van pastoor Verhoeven die, gesteund door bisschop Van de Ven begin 20ste eeuw zag aankomen dat de toekomstige parochianen die in de dan nog te bouwen woningen in zowel het Willemskwartier als de Hazekamp niet elke week op en neer naar Hatert zouden gaan lopen om de mis bij te wonen. In 1901 werd er door het Nederlandse parlement de algemene woningwet aangenomen. Dat besluit werd gevolgd door de bouw van hele nieuwe wijken,

voor de middenstand de Hazekamp en voor de arbeiders het Willemskwartier. Uiteraard verhaalt het boekje uitgebreid over het Rijke Roomse Leven in de periode 1925 tot aan het begin van de oorlog, in 1940. Over de oorlog zelf wordt niet heel veel verteld (maar wel de verwijdering van de kerkklokken en het verblijf van pastoor Teulings in Dachau), maar weer wel over de voortzetting van dit Rooms Leven na de oorlog. Auteur Jan Groos stelt, op basis van de door hem geraadpleegde archieven, dat het beleid van het toenmalige kerkbestuur sterk anti-communistisch en anti-socialistisch was. Maar dat veranderde in de jaren vijftig. Toen zette de vernieuwing in en uit dezelfde archieven blijkt dat deze vernieuwing op de een of andere manier de belangrijkste oorzaak is van de grote leegloop die volgde en al eind jaren ‘60, begin jaren ‘70 massaal was. De sloop van de voormalige Fatima-kerk in het Willemskwartier was er een gevolg van. Algemeen wordt deze leegloop gekoppeld aan het tv-optreden van de toenmalige bisschop Bekkers met zijn beroemde toespraken over de ‘eigen verantwoordelijkheid van parochianen’ met betrekking tot

het eigen gezin (de pil was er toen net). Leuk om te lezen is dat deze bisschop Bluysen in de Marterstraat is geboren en getogen. De auteur benadrukt het feit van de vernieuwing van de liturgie (Nederlands in plaats van gregoriaanse missen) en van de versobering van de kerk zelf door het wegslopen van communiebanken of de verplaatsing van de preekstoel als oorzaak van de grote leegloop. Helemaal overtuigen doet dit echter niet, maar het is wel een feit dat na de woeste leegte waarin de kerk zich aanvankelijk bevond, er nu sprake is van een al te vaak van binnen leeg maar cultuur-historisch, architectonisch en stedenbouwkundig kostbaar gebouw. Na een eerste hoofdstuk waarin al te veel geografische verwijzingen de tekst moeilijk te volgen maken, volgt de rest van het verhaal dat rijk aan details alleen maar naar meer smaakt. Zijn er niet nog meer opmerkelijke details bekend?

Jan Groos, 100 jaar Groenestraatkerk, 48 pagina's. Met foto's. Vanaf Kerstmis te koop bij Bernink & Van de Venne aan (uiteraard) de Groenestraat, hoek Marterstraat, en in het Parochieel-administratief centrum.

Pietengym



Een terugblik op Sinterklaas, dit keer in Speeltuin Beetsplein in het Willemskwartier en in dichtvorm.

Lieve kindjes in Nederland,

Op 1 december 2010
heb ik jullie weer op het Beetsplein gezien.

Ondanks sneeuw en ijzige kou
kwamen jullie na schooltijd al heel gauw

Jullie hebben heerlijk gedanst en gesprongen
en hele mooie liedjes voor mij gezongen
er werden mooie pietennutsen gemaakt en spelletjes gedaan
daarna voor warme chocolademelk in de rij gestaan

500 pepernoten had mijn Telpiet geteld
jullie moesten het juiste aantal raden en wij stonden echt versteld
hoe dicht jullie in die buurt waren gekomen
dat hadden wij nooit durven dromen

Snel nog een pietendans geleerd
en dat ging helemaal niet verkeerd

daarna konden jullie met pepernoten en fruit naar huis
lekker warm met je cadeau voor de buis

Ik heb er werkelijk van genoten
en heb het Beetsplein in mijn hart gesloten

Een bedankje gaat uit naar de vrijwilligers op en rond het plein
want zonder jullie was het niet zo fijn.

Sinterklaas

Je zal er maar wonen? Dat zou je willen!

Op 27 november was er een landelijke bewonersdag in Zwolle, georganiseerd door het Landelijk Samenwerkingsverband Achterstandswijken, het LSA, onder het motto "Je Zal Er Maar Wonen".

Dat wordt of werd namelijk veel gezegd door bewoners van wijken die geen achterstandswijken zijn over bewoners van wijken die dat wel zijn. Dat waren ooit, begin jaren '90 van de vorige eeuw, de 56 wijken in verschillende steden die door de toenmalige minister Van Boxtel waren aangewezen binnen het kader van het zogeheten Grote Steden Beleid. In Nijmegen hoorden daar het Willemskwartier bij.

Dat beleid is inmiddels gestopt. Sinds het vorige kabinet zijn er opvolgers aangewezen, namelijk de Vogelaarwijken, maar het twintig jaar geleden opgerichte LSA bestaat nog steeds. Jaarlijks organiseert dit samenwerkingsverband een bewonersdag voor bewoners overal uit Nederland. Die komen allang niet meer alleen uit de 56 achterstandswijken of de 'moderne' Vogelaarwijken, maar uit alle wijken waar bewoners actief zijn.

Dit keer was de dag in Zwolle in het Deltion College, een middelbare school in een nieuw, imposant gebouw. En elke keer lijkt de bewonersdag groter te worden. Er was een programma met niet minder dan 40 onderdelen, verspreid over de hele dag, van kickboxen tot brainstorm, van dansen en rappen tot quizen en informatieve werkgroepen. En niet minder dan 44 organisaties deden eraan mee, van Futsal Chabbab tot het Arnhemse Loesje, die van de spreuken zoals: "Zit ik effe in de tuin te genieten, komen zij weer met hun frisse wind".

"Achterstandswijken: je zal er maar wonen" zou ook een Loesje-spreuk kunnen zijn. Want voor veel van de zogenaamde achterstandswijken geldt allang niet meer dan daar meewarig over gedaan zou moeten worden. Er spreekt misschien eerder jaloezie uit! Je zal er maar wonen? Dat zou je willen!



Sinterklaas en circus: een leuke combinatie

Op woensdag 1 december was het weer zover, Sinterklaas en zijn Pieten kwamen op bezoek in Wijkcentrum De Klokkentoren. Hij kwam voor alle kinderen uit de Muntenbuurt en de Landbouwuurt.

Aan het begin van de middag konden de kinderen uitgebreid en met goede

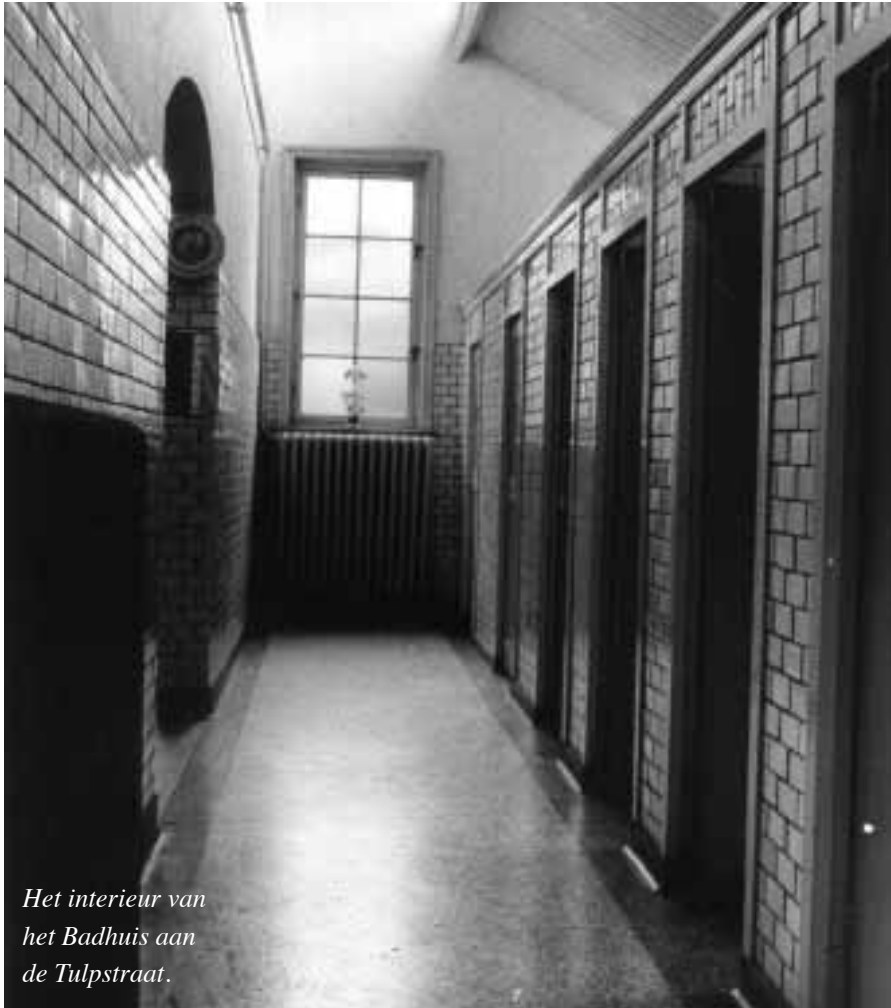
hulp oefenen met allerlei circus-materiaal. Hartstikke leuk. De tijd gaat snel voorbij wanneer je zo lekker aan het bewegen bent.

Rond vier uur was het echt zover. De Sint en twee Pieten kwamen in De Klokkentoren. Ze werden verrast door alle leuke kunstjes die de kinderen ge-

oefend hadden met de circusles. De Sint op zijn beurt had weer prachtige cadeaus voor alle kinderen. Samen met de ouders kijken ze terug op een zeer geslaagde middag.

Wil en Lenie, bedankt voor de goede organisatie!.

Douchen mocht, maar zingen was verboden



*Het interieur van
het Badhuis aan
de Tulpstraat.*

Op 28 mei 1921 werd door woningvereniging Nijmegen een volksbadhuis aan de Tulpstraat geopend, waar bewoners uit omliggende wijken als het Willemskwartier, de Wolfskuil en de Koninginrelaan op de eerste drie dagen van de week tegen een verlaagd tarief konden baden. Een stortbad (douche) kostte zeven en een halve cent en voor een kuipbad moest vijftien cent betaald worden. Op de overige dagen van de week gold het dubbele tarief.

Als badmeester werd G.M. Bregonje aangesteld. Ruim een jaar later, op 5 augustus 1922, opende een tweede badhuis aan het Maasplein in het Waterkwartier zijn deuren voor het publiek. Hierover had Badmeester van Kessel het beheer gekregen. In datzelfde jaar kwamen het bestuur van de woningvereniging met de regenten van de beide Nijmeegse weeshuizen overeen dat er het wekelijks 25 weeskinderen mochten baden tegen een bedrag van tweehonderd gulden per jaar. In 1927 werd

het oude gemeentelijk badhuis aan de nieuwe Marktstraat aangekocht en na een grondige opknappbeurt voor beheer en onderhoud aan de woningvereniging overgedragen. Na een hernieuwde opening op 16 april 1928, bleef jufvrouw Heessels in haar oude functie als badmeesteres werkzaam.

In 1928 vond tevens de opening van een badhuis aan de Koolemans Beijenstraat plaats. Badmeester Bregonje werd op diens verzoek naar dit nieuwe badhuis overgeplaatst, terwijl aan de Tulpstraat zijn plaats door badmeester J. de Groot werd ingenomen. Het lage tarief voor stort- en kuipbaden was intussen opgelopen tot respectievelijk vijftien en dertig cent. De hogere tarieven voor de rest van de week bedroegen vijftientwintig en vijfenveertig cent. Om het baden van de jeugd te stimuleren werd in september 1928 de prijs voor kinderen beneden de veertien jaar gehalveerd en voortaan de zaterdag in plaats van de woensdag als de goedkope dag aangewezen.

De prijs voor het baden was inclusief het gebruik van een stukje zeep en een handdoek. Voor een tweede handdoek moest drie cent extra betaald worden. Volgens het badhuisreglement van het Maasplein uit 1927 moest men zich tijdens het baden strikt aan de tijden houden: Het nemen van een kuipbad voor vrouwen mocht, met uit- en aankleden 40 minuten duren, terwijl voor mannen 30 minuten was toegestaan. Het douchen door vrouwen mocht 30 minuten duren; voor mannen was dit 25 minuten. Deze tijden werden door de badmeester zorgvuldig bewaakt door enige minuten voor het verstrijken ervan stevig met een stok op de deur van het betreffende badhokje te slaan onder de uitroep: "Nog vijf minuten!". Er waren ook een aantal zaken verboden. Zo werden kinderen beneden de twaalf jaar zonder begeleiding van een volwassene niet toegelaten. Mannen werden niet toegelaten op tijden die voor vrouwen bestemd was, en omgekeerd (zelfs de wachtkamers waren gescheiden). Verder werden personen geweerd die in staat van dronkenschap verkeerden, alsook mensen met een huidziekte, met ongedierte of die aan een besmettelijke ziekte leden. Voor honden of andere huisdieren was het badhuis eveneens verboden terrein. Verder was het roken van tabak en het gebruik van alcoholische dranken verboden, net als spuwen (er werd in die tijd door mannen nog veelvuldig tabak gepruimd) zingen, of op enige andere wijze stoornis verwekken.

Hoewel dit in de meeste bronnen niet staat vermeld, werd de badmeester tijdens zijn werk gewoonlijk geassisteerd door zijn echtgenote, die een deel van de werkzaamheden van haar man (onbetaald) waarnam. Op de foto is interieur van het voormalige badhuis aan de Tulpstraat te zien, met rechts de (stort) badhokjes. De klanten werden bediend vanuit een loket in de middengang, waar het badtarief werd afgerekend en het bonnetje voor de volgende wasbeurt werd verstrekt. In de jaren vijftig en zestig van de vorige eeuw beheerde het echtpaar van Zanten het badhuis aan de Tulpstraat. Mevrouw van Zanten zat tijdens de openingstijden aan het loket, terwijl haar man de orde in het badhuis bewaakte.

Nieuw leven in De Munt

Sinds enkele weken is er nieuw leven geblazen in café De Munt op de hoek van de Groenestraat en de Muntweg. Suzan Roeven van het Potgieterplein in het Willemskwartier heeft het café overgenomen van Rolf van de Wetering. Suzan is bepaald geen onbekende in het Willemskwartier: ze heeft jarenlang de oudjaarsnachtactiviteiten op het Potgieterplein georganiseerd en is al geruime tijd medewerkster van de Wijkpost op de Willemsweg. Dat duurt nog tot en met volgend jaar: daarna wordt ze ontslagen als gevolg van het gemeentelijk anti-gesubsidieerde-arbeidsbeleid. Het komende jaar heeft Suzan dus de gelegenheid om café De Munt weer op de rails te krijgen, zodat ze er in 2012 full time kan werken.



De buitenzijde van Café De Munt, hoek Muntweg – Groenestraat. Een nieuw buurtcafé?

Haar plannen? 'De Munt is altijd een buurtcafé geweest', zegt Suzan, 'en dat moet zo blijven. Een bruin café voor de Hazenkamp, Muntenbuurt, Landbouwbuurt, Kolping en het Willemskwartier. Ik heb de kleuren er aan aangepast'. Wat er wel gaat veranderen zijn de activiteiten. Want die waren er de laatste jaren in café De Munt nauwelijks meer. Suzan wil van alles gaan organiseren om de loop weer terug te krijgen.

Een van die dingen is bijvoorbeeld de oudejaarsnacht, die ze dit jaar niet meer op het Potgieterplein organiseert, maar in haar eigen café. Een van de attracties is een arrangement: voor €30 kunnen bezoeker onbepaald dringen van negen tot twee in de morgen, inclusief eten. Verder is er een nieuwe terrasvergunning (de oude werd nauwelijks meer gebruikt). 'Het is zo'n mooie plek om een terrasje te pikken', zegt Suzan. En dat klopt ook. Tientallen jaren voordat café De Munt gebouwd werd (in 1931) stond er midden op de kruising een dikke beukeboom, waar banken omheen waren gemaakt. En blijkens foto's uit het begin van de vorige eeuw maakte menigeen gebruik van dit 'terras' om eens in het uur een paard-en-wagen langs te zien komen.

Suzan gaat een ideeënbus in het café hangen waar mensen uit het publiek suggesties voor activiteiten kwijt kunnen. In ieder geval zal De Munt met carnaval drie dagen open zijn. Hard werken voor Suzan, want De Munt wordt een eenmanszaak (eenvrouwszaak). Maar ze heeft er alle vertrouwen in. Per slot heeft Suzan al zo'n twintig jaar haar horecadiploma. En ervaring heeft ze ook. Want ze heeft jarenlang haar tante geholpen die (ouderen onder ons herinneren zich dat nog) café De Inloop onderaan de Willemsweg uitbaatte. Momenteel is het een Turks theehuis. Suzan zet de familietraditie voort. In café De Munt.

ASSURANTIEKANTOOR **DIEST & DREIS**

Uw verzekeringswinkel in de buurt

**Wij kunnen u van dienst zijn voor
alle verzekeringen en hypotheek**

Gespecialiseerd in autoverzekeringen.

Ook uw lopende polissen kunt u bij ons onderbrengen.

Wij hebben agentschappen bij bijna alle maatschappijen.

Loop gerust eens binnen voor vrijblijvende informatie

Groenestraat 242

6531 JA NIJMEGEN

024-3568242 info@diestendreis.nl